

Прослава Светог Саве у Саборном храму у Милвокију

У недељу, 24. Јануара 2021. године, Његово Преосвештенство Епископ г. Лонгин је богослужио у Саборном храму у Милвокију. Саслуживали су архимандрит Тома (Казих), протојереј-ставрофор Драган Велеушић, протојереј Радомир Ћутило и протођакон Милован Гогић.

-Теодосије Хиландарац у уводу свога дела Живот и подвизи међу светима оца нашег Саве вели: Није нам жеља да га похвалимо јер је "похвала праведнику од Господа" (Пс. 23:5). Није и нама циљ да поново хвалимо њега који је присутан осам векова у уму, души, вери, моралу и култури српског народа. Циљ је да се тргнемо, да се отрезнимо, да се поучимо, да се помолимо и уздигнемо умом и срцем пред Господом, тако да би наш велики духовни родитељ, Свети Сава, био поносан на нас. Савиндан, али и све наше празнике славимо са радошћу и страхопоштовањем. Радосно јер нам је Бог дао Светога

Саву; са страхом што морамо бити свесни недостојности своје, и живота по законима овог огреховљеног света. Стога по речима псалмиста "служите Господу са страхом и радујте се с трепетом" (Пс. 2:11), беседио је владика Лонгин.

-Нама данашњим Србима потребан је само један подвиг: покајање, молитва и пост, да би обновили у себи светосавског човека, да себе као живу циглу уградимо у Небеску Србију. Наш светитељ је указивао на уски пут, који води у вечни живот, у Царство Небеско. На почетку тог пута стоји спасоносно покајање, које нас као блудне синове и кћери једино може вратити у наручје Оца Небеског (Лк. 11:32). Житије Светог Саве се, драга браћо и сестре, наставља и после његове блажене кончине. Оно се дописује кроз изградњу храмова, кроз наше теолошке школе, кроз учење веронауке, кроз наше службе које се у славу Божју певају, кроз чување славе и учење српског језика и свега другог што чини српски идентитет. Такав је онај који се одрекао части, славе и власти ради Имена Божјега, ради славе Божје. Он нас је све учинио "причасницима славе Божје". Ми Срби имамо велике и свете претке. Њих смо достојни, само ако сами чинимо света и велика дела. "Дивно је бити Савин потомак по народности, али је стидно не бити његов потомак по јеванђелским делима", каже отац Јустин Поповић. Нека би и ова слава у Милвокију била један од доказа да се и савремени Срби уче богољубљу и

spc.rs